

El govern retreu a Sánchez que no vulgui dialogar

Veu deixadesa i menyspreu a La Moncloa

Boye, sense mesures cautelars

Diu que no han trobat cap indicati, "perquè no hi és"

Troben 39 cadàvers dins d'un camió prop de Londres

El vehicle provenia de Bèlgica

BiG api

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 24 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15159 - AVUI / Any XLI. Núm. 14029 - EL PUNT

NACIONAL

P6-15

Riuada mortal

El Francolí, ahir, ple de brossa i runa a l'Espluga. A l'edifici vermell hi havia el celler Rendé i el restaurant Gatim ■ GLÒRIA BUQUÉ

TEMPORAL • La llevantada deixa un mort a Arenys de Munt i cinc persones desaparegudes a l'Espluga de Francolí i Vilaverd

DEVASTACIÓ • El riu Francolí deixa un rastre de destrucció a la Conca i el Camp de Tarragona

FENÒMENS • Destrosses per un tornado a Gualba i per esclafits a Riells i Viabrea i Ventalló

El Paral·lel de Barcelona, un riu

L'ESPORTIU

Victòria suada a Praga

El Barça s'imposa a l'Slavia (1-2) en un partit entrebancat i discret

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

Polícia i Codi Penal

Deu dies després de sortir la sentència, les protestes continuen i les mobilitzacions agafen mil formes diferents. No sé si la revolta al carrer ha vingut per quedar-s'hi, sembla que com a mínim s'hi estarà un temps, però la injustícia del Tribunal Suprem ha fet evident un malestar acumulat que ha esclatat amb virulència i que no se circumscriu a l'independentisme. Una virulència alimentada per actuacions policials abusives i contestada per fiscals i jutges que han actuat decretant presó per a 29 persones, amb un zel digne de les recomanacions del ministre de l'Interior en funcions. "Aplicarem el Codi Penal", va sentenciar Grande-Marlaska, mostrant que la separació de poders no està entre les seves prioritats. Policia, Codi Penal i menyspreu són l'única recepta de Pedro Sánchez per al problema de Catalunya, que és el problema cabdal que té ara mateix l'Estat espanyol. Erren en el diagnòstic, en l'abast i en la resposta. En diuen "pro-

Erren en el diagnòstic, en l'abast i en la resposta. En diuen "problema d'ordre públic"

blema d'ordre públic" i envien el president, amb escortes armats amb metralleres, a la zona de "conflicte" i n'ha de sortir, avergonyit, entre xiulets i crits de "llibertat" del personal d'un hospital. Abans, es fotografia amb els policies ferits, s'oblida dels ciutadans hospitalitzats i menysprea el president de la Generalitat, a qui no despenja el telèfon. Menteix quan repeteix que Quim Torra no ha condemnat la violència i torna a amenaçar amb més tribunals arran de la proposta de resolució que han estat capaços de pactar els tres grups independentistes del Parlament, com a resposta a la sentència. No ha volgut parar l'orella al clam d'entitats veïnals i moviments socials que denuncien com es coarta el dret a la protesta, a la manifestació i al dret de reunió; ni a les mobilitzacions que s'han anat escampant per d'altres ciutats. I, simplement, ha criminalitzat les generacions més joves que han sortit al carrer. No pot ser que tot el discurs estigui condicionat només per unes eleccions a la cantonada que no se li presenten tan rodones com els seus assessors havien projectat.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La llevantada de les bótes

Dimarts, tard de la nit, em vaig situar davant la televisió per veure com els tertulians d'en Xavier Graset analitzaven l'actualitat política, i ell i els seus tertulians van acabar parlant d'una altra tempesta, la destructiva que en aquell moment queia sobre algunes comarques tarragonines en forma d'aiguats. Els tertulians hem d'estar preparats per a tot. A alguns espectadors els fem riure: "Que no sou especialistes en política?" Hi ha algú que sigui especialista en política? Se'n pot ser, si és tan volàtil i no admet pronòstics? El sociòleg Manuel Delgado, present a la taula, va expressar-ho bé, lligant una cosa amb l'altra: "Tot és imprevisible, les tempestes, i l'evolució del procés." Potser més el procés. El temporals de llevant venen a la primavera i a la tardor. Tenen nom: el de les faves i el de les bótes, en referència a les bótes de vi del final de la verema. En Graset va haver de fer el cor fort quan va comunicar amb la Mariona Rendé, propietària dels cellers Rendé-Masdeú, fundats per seu pare a l'Espluga de Francolí. Plorava. "La revinguda del Francolí s'ho ha endut tot: el celler,

“No ha durat dies com és normal, sinó hores, i ha estat destructiva com mai

el restaurant annex; no ha quedat ni una ampolla, ni un cup, ni una bóta.” Les imatges ho certificaven. Joan Rendé Masdeú, el pare de la Marina, és el famós Doctor Scopiopus de l'antic Avui, el novel·lista, el membre pertinatge d'Ofèlia Dracs, el del corbatí. Va deixar molt l'escriptura per dedicar-se a fer vi abans que tanta gent prengués la mateixa decisió. Tothom fa vi. El negoci li ha anat avall. És amic d'en Graset, que va haver de mantenir la impassibilitat informativa. Hem de ser tan impassibles, els periodistes? De vegades, en alguna tertúlia, ens enfurismem per algun fet polític. No ens podem enfuris-

mar per una aigua destructiva, per la desgràcia d'un amic?

En Graset és de Vila-seca, viu a Reus i té interès per Pradrip i aplega avellanes. Coneix bé tota aquella zona, tantes vegades oblidada en molts sentits, també informatius, pels que saben situar perfectament l'Empordà, la Cerdanya i no diguem Barcelona, i en canvi es perden quan els parlen de les Borges Blanques, situen malament Molle-russa i no han anat mai a Arbeca. D'Arbeca se'n ve, no s'hi va. La informació va ser de primera. El Francolí és un riu, i passa per Tarragona. La cançó d'en Pere Gallerí el cita.

La llevantada, en el seu trajecte de sud a nord, ens va arribar aquí quan el programa d'en Graset encara no s'havia acabat. Res comparable, però intensa com poques vegades. Un tro va mantenir el so durant vint minuts de rellotge. La Rambla i la Riera, carrers urbans, anaven d'ample a ample. Molt sovint és agradable ser al llit amb pluja. Feia por. L'endemà, sol. Les llevantades de manual duren dos o tres dies i van fent. Aquesta ho ha concentrat tot en poques hores. Morts i destrucció.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/gwbwrh>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

El 10-N, no badem

Si les eleccions del proper 10-N fossin normals, aquesta mitjanit començarien els quinze dies habituals de campanya electoral. En ser una repetició, i després que Mariano Rajoy fes el mateix i canviés la llei, la campanya es redueix a una sola setmana, de Tots Sants, doncs, al 8 de novembre amb un dia de reflexió, el 9. Segurament, molts dels lectors deuen pensar: "Què és aquesta rucada de parlar d'ara d'eleccions!" I, més encara, d'eleccions espanyoles, mentre Catalunya viu en un ambient de protesta permanent després que dilluns de la setmana passada es fes oficial la revenja de l'Estat per l'1-O amb una sentència que condemna els líders independentistes que el van promoure en compliment del seu programa electoral a entre 9 i 13 anys de presó. Hi havia dubtes de la resposta, i Catalunya ha respost dempeus, tot i que no és fàcil quan es té a davant tot l'aparell de

“En quinze dies, el nombre de vots independentistes ha de continuar creixent per ser més forts

l'Estat, un aparell capaç de dur al jutjat una simple declaració política com és la resposta que han pactat els grups de Junts per Catalunya, ERC i la CUP en un exercici, simplement, de censura a un parlament. De censura, de nou, a la política.

Per tant, en aquest moment costa pensar en eleccions. Bé, li costa al ciutadà. Als professionals de la política, no tant, com ho demostra cada dia Pedro

Sánchez quan no agafa el telèfon al president Quim Torra. Per exemple, però no únicament.

Però és que cal pensar en les properes eleccions perquè són una altra oportunitat –sí, una altra– de demostrar que el moviment independentista no només no es desinfla sinó que, tot i els embats de l'Estat, continua creixent. Si ERC, Junts per Catalunya i la CUP van aconseguir 1.626.001 vots el 28-A, el dia 10-N se n'han de sumar més. I hi ha gent molt empenyada, i més encara després dels fets que s'han succeït aquests dies i després que alguns líders independentistes no han sabut llegir què està passant. Però és que aquest és un combat de fons i la nostra gran arma, al costat del civisme, ha de ser el vot. Guanyar cadascuna de les eleccions, mostrar que el vot no ens fa pas cap por, ha de ser una arma, una més però potent, per acabar forçant l'Estat a pactar un referèndum.

De reüll

Anna Balcells

Com l'aigua del riu

És una evidència, però no sempre som conscients que el món és molt gran i que es mou sense parar, i que de focus d'inestabilitat i de protesta n'hi ha oberts per tots els cinc continents. Només cal fixar-se en aquesta última setmana, quan, coincidint amb els aldarulls de Catalunya, hem vist protestes també pels carrers de Xile, Bolívia, el Líban i Hong Kong, per citar només els escenaris on més s'ha projectat el focus informatiu.

Ja sé que cada cas és diferent i que no es poden barrejar pomes amb peres, però sí que es pot constatar

Quan el conflicte s'aparta de la política, com l'hi fem tornar?

que es tracta, en general, de malestans llargament incubats que un dia esclaten de manera violenta a partir d'un factor detonant (la pujada del bitllet del metro, la sospita de frau electoral, una condemna judicial, una llei d'extradició que pot ser utilitzada contra dissidents polítics...).

Expressions visibles d'un descontent profund, que s'ha anat covant per sota sense que se'n calibrés el potencial explosiu. M'ha vingut al cap tot això mentre sentia per la ràdio testimonis dels aiguats d'abans-d'ahir. Una veïna de l'Espluga de Francolí explicava que el riu, quan troba el seu curs obturat, salta i busca una via alternativa. Quina metàfora més rodona per descriure els conflictes que proliferen en el nostre món, començant pel que tenim més a prop. Quan l'aigua (els diversos interessos en pugna) es desvia del seu canal natural (la política) i es deixa que baixi embravida, com la tornem al seu llit?

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT

Roger Torrent

En defensa del Parlament

Ja ha estat amenaçat pel president del govern en funcions de "patir dolor" si se substancia la proposta de resolució contra la sentència del Suprem pactada per JxCat, ERC i la CUP, els tres grups independentistes del Parlament. Torrent diu que n'assumirà les conseqüències.

PRESIDENT DE L'AMI

Josep Maria Cervera

Rebuig municipal

El consell executiu de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) reivindica l'assemblea de càrrecs electes com a eina perquè el món municipal pugui fer sentir la seva veu contra la repressió de l'Estat espanyol i fer política en un moment en què les llibertats estan qüestionades.

DIRECTORA TEATRAL I DRAMATURGA

Carlota Subirós

El feminisme, a escena

La directora i dramaturga Carlota Subirós (Barcelona, 1974) aposta per un teatre compromès i molt connectat amb la realitat. Divendres estrena a Girona, dins el Temporada Alta, *GRRRLS!!!*, una obra construïda a partir d'algunes de les veus més potents del feminisme dels segles XX i XXI.

EDITORIAL

L'exhumació arriba tard i malament

L'exhumació del cadàver de Francisco Franco del Valle de los Caídos es farà avui si no hi ha cap contratemps d'última hora. Un esperat moment que per a qualsevol demòcrata suposarà una jornada de gran satisfacció. La qual cosa no treu el fet que aquesta operació de retirada d'honors al sanguinari dictador espanyol arribi amb dècades de retard, i malament. Especialment per la falta d'un projecte clar de restitució de la memòria històrica i de reparació de les víctimes del terrorífic règim franquista. Franco va ser enterrat al Valle el 23 de novembre de 1975. I l'Estat espanyol ha tardat quatre dècades a retirar d'aquest emplaçament l'únic dictador d'Europa enterrat en un indret oficial i amb honors d'estat. Potser la transició no va ser tan exemplar.

El trasllat al cementiri convencional arriba de la pitjor manera: en plena precampanya electoral del 10-N i després d'una llarga i vergonyosa pugna judicial de 15 mesos per part de la família. Per no parlar dels indecents entrebancs provocats pel prior de la basílica, que hauria de ser amonestat pel Vaticà. Però en tot cas, ara és responsabilitat del govern socialista que el trasllat es faci avui sense cap tipus d'exaltació del franquisme ni d'honors a la figura de Franco. Per la qual cosa cal un trasllat discret i dissoldre amb tota la força qualsevol grup que intenti una acció d'aquest tipus per evitar l'escarni de les víctimes. Finalment, cal tenir molt present que l'exhumació de Franco ha de ser només el primer pas d'un projecte de memòria històrica que ha de ser reparador per a les víctimes de la llarga dictadura i que ha de permetre a les famílies recuperar els seus familiars assassinats. A més de reconvertir el Valle de los Caídos en un centre d'explicació i denúncia de la barbàrie franquista.

Tal dia com avui fa...

1 any

Al dia
L'actualització del model lingüístic escolar es posarà al dia i apostarà per la interculturalitat, amb canvis metodològics i organitzatius.

10 anys

Atur desbordat
L'enquesta de població activa (EPA) del tercer trimestre d'enguany ha revelat que en només dotze mesos 263.500 persones han perdut la feina.

20 anys

Entrevista a Carod
El secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya, Josep Lluís Carod-Rovira, diu que "ERC no exclou res més que la coincidència amb el PP".

Full de ruta

David Brugué

No els entendre mai

Ho confesso. No entenc l'actitud de l'unionisme. A ningú li agrada veure cremar contenidors. A ningú li ha agradat veure imatges de disturbis com els que hi han hagut la setmana passada a Catalunya. Fins aquí, estem tots d'acord. Però no entenc com quan els païos que s'han dedicat a repartir hòsties a tort i a dret han tornat cap a casa seva han estat rebuts com a herois pels seus convilatans espanyols. Guàrdies civils i policies nacionals amb les portes obertes de les furgonetes mentre tot de gent els rebia amb banderes espanyoles cantant l'infame *A por ellos*. L'única cosa que em pot entrar al cap és que ja els està bé, que vagin apallissant gent. Que hi hagi gent ingressada en centres mèdics i que a quatre persones els hagin buidat un ull. Els està bé sempre que els apallissats siguin catalans, és clar. I si fas fetes a un paio que, amb porres i bales de goma, es dedica a tustar persones ha de ser perquè odies molt les vícti-

La rebuda que han fet a Espanya als agents policials que han tustat catalans, no és una incitació a l'odi? Per què no actuen els estaments judicials?

mes i el que representen. Aquesta rebuda, no és una incitació a l'odi? Per què no actuen els estaments judicials? També van rebre així els policies que havien actuat contra els participants en la manifestació de suport que hi va haver a Madrid? També estan d'acord que la Policia Nacional cruixís a cops un senyor que a la Gran Via sortia de comprar? I si peguessin als seus fills i als seus marits, continuarien tractant d'herois els agressors?

Amb aquesta mentalitat, ho reconec, no hi entendre mai res. Com tampoc puc comprendre la hipocresia de la classe política espanyola. Un candidat a la presidència espanyola que aspira a la reelecció i que no respon ni al telèfon a un president del que ells consideren una autonomia? On és el diàleg que prediquen? O és que només es reivindica de cara a la galeria però en realitat no es té la intenció de tenir cap comportament diferent al del govern del PP? Una altra cosa ja són els insults de Rivera i Casado i el menyspreu al catalanisme.

Tribuna

David Murillo Bonvehí. Professor d'Esade

Preguntes a l'aire

M'afanyava a acabar *Assaig general d'una revolta* que els diaris ja anunciaven el dia i el contingut de la sentència. La veritat, del llibre m'ha agradat la part assagística. El rol de les aparences en el desplegament del catalanisme. La reivindicació de l'esperit pacífic d'una classe mitjana que "fa impossible una resposta revolucionària" o l'anàlisi dels costos socials de l'acceleració independentista. Una mica menys, que ens torni a explicar Prat de la Riba, Pujol o l'esperit del PSUC amb les gotetes a l'ús d'Hurtado, Gaziel i Vicens Vives. I és que Álvaro ens ofereix una nova dosi d'autocrítica tan necessària com, ai, ja transitada. El problema, diu, ha estat treure la política de les institucions. I per posar nom a la cosa no hi ha res com treure a passejar el gran papu: són coses del populisme.

EL PROBLEMA DEL PLANTEJAMENT D'ÁLVARO és el que es desprèn d'una anàlisi que ha dedicat pàgines i pàgines a construir amb encert. Un estat sense separació de poders. Un nacionalisme espa-

nyol que, des dels temps de Cuba, es construeix contra l'enemic interior. Uns mitjans de comunicació per als quals la unitat d'Espanya és més important que la veritat. Amb el seu coronel Baena, jutge i part, fustigador d'heretges i filtrador de secrets. Amb les seves clavegueres sempre a punt de mentir i calumniar.

CATALUNYA, TEATRE D'OPERACIONS per unificar un estat que busca ser nació. Catalunya, esquer per treure vots. A l'altra banda, des de les institucions de l'Estat, cap mà amiga. El dubte: quina política es pot fer en aquest context?

SI EN LES PEL·LÍCULES AMERICANES ens fan creure que el poder judicial han de contenir-se davant la força implacable de la llei escrita, convindrem que a l'Estat espanyol el seu revers és la norma. La llei escrita com a problema per impartir justícia. Per això cal reforçar l'adjudicació de causes i jutges. Per això cal esmentar la rebel·lió per després negar-la i així apartar del camí candidats a president. Una sentència imagi-

nativa i amb flaire de Brigades Roges, pedagògica: colpir-ne un per educar-ne cent. Una sedició que, ves per on, comença el 20-S i acaba l'1-O. I a la vista de la sentència, comencem a patinar. En retrospectiva, va ser o no va ser un error la proclamació de la independència? És correcte utilitzar Torra de parallamps quan fou el jutge Larena qui va posar-lo, ja hem vist com, on és?

A ÁLVARO NI LI AGRADA NI EL POPULISME ni la política al marge de les institucions. Queda clar. El problema que ell no pot resoldre: on ens porta la política institucional que ell mateix s'ha encarregat eficientment de deslegitimar? "Les institucions i llibertats democràtiques les protegeixen les urnes quan es pot i els carrers quan no es pot." Quan ho diuen els economistes Acemoglu i Robinson aplaudim amb les orelles.

PER ALS CATALANS LA PROPOSTA d'Álvaro és que millor ho deixem en les urnes. I aquí et preguntes per què, en el llibre, ha cregut convenient explicar-nos el cas irlandès.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Un Estat franquista

■ Malgrat la teatralitat electoralista de l'exhumació de Franco del Valle de los Caídos, a Espanya i molt especialment en el conjunt d'institucions de l'Estat, el franquisme hi és ben viu, ho hem pogut veure una vegada més a la farsa judicial dels presos polítics independentistes, però és que el "todo por la patria" i sobretot la defensa de la seva "sagrada unidad" són consignes franquistes que formen part del "todo atado y bien atado" del testament polític del difunt general. Per tant defensar la "unidad de la patria" és imposar una consigna franquista, o sigui feixista, no al servei dels espanyols com els agrada dir, sinó al servei d'unes classes dirigents espanyoles que no volen perdre els seus privilegis.

Per més que baladregin pregonant que Espanya és un estat de dret, quan acusen els

nostres polítics de voler trencar Espanya, estan defensant la ideologia i les consignes feixistes del seu Caudillo.

L'inefable senyor Iceta (PSOE) en una de les seves últimes compareixences al Parlament de Catalunya va deixar anar: "Som lliures per parlar de tot, però no podem decidir sobre tot."

En primer lloc em pregunto: si som lliures per parlar de tot, per què la Sra. Forcadell està condemnada a 11 anys de presó precisament per permetre que al Parlament es parlés de tot? I en segon lloc també em pregunto: per què nosaltres no podem decidir sobre tot el que ens afecta? Qui s'ha atorgat el dret a poder determinar què és el que podem decidir els catalans i el que no?

Doncs precisament són aquells que no volen perdre els seus privilegis, començant pel rei.

AUGUST BERNAT I CONSTANTÍ
Barcelona

El poder del poble

■ El que més contraria i enfureix el govern d'un estat que presumeix de democràtic és adonar-se que el poder se li escapa de les mans i va a parar allà d'on mai hauria hagut de sortir: el poble.

I al meu parer això és el que està passant a Catalunya després de la injusta sentència d'un sinistre tribunal espanyol pèrfidament anomenat Suprem als nostres presos polítics.

El poder del poble mobilitzat és al carrer (en el seu sentit més ampli), enfrontant-se pacíficament al poder violent i inhumà, encarnat en els cossos de seguretat estatal i autonòmic. Llibertat versus presó i exili, repressió i persecució; drets civils i humans versus lleis opressives i punitives; justícia i pau versus venjança i càstig. Independència versus unitat de la pàtria.

La intolerància de l'Estat en-

vers el moviment independentista català posa en evidència la impotència d'aquell per abordar, gestionar i resoldre políticament les demandes legítimes de la majoria de ciutadans de Catalunya. D'aquí l'ús de la força bruta contra el vertader poble manifestant-se a si mateix amb tota la seva força pacífica.

Una viva lliçó a tots els polítics que s'omplen la boca de mentides encobertes i gestos buits que no porten enlloc.

El gran problema comença quan el poble es queda sense representants o aquests deixen de representar el poble, si és que ho han fet alguna vegada. Llavors, la democràcia, el poder del poble, se'n ressent greument. I això és el que està en joc aquests dies als carrers de Catalunya. La veu del poble, però, no la faran callar ni amb lleis arbitràries ni amb porres.

JOSEP JUST SABATER I RODRÍGUEZ
Canadà

La frase del dia

“La gent pot disparar el que vulgui contra mi, però el que no trobaran és cap indicati de criminalitat”

Gonzalo Boye, ADVOCAT DE CARLES PUIGDEMONT I QUIM TORRA

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit UPF

Les imatges del camp

Hem viscut aquests dies un llarg episodi d'alta intensitat iconogràfica. Des del 14, dia de la notificació de la sentència contra els presos polítics, l'acumulació d'imatges torna a plantejar a observadors i analistes la dificultat de distingir entre l'ús “proporcionat” de les “imatges d'impacte” i l'ús pervers, obscè, que n'han fet moltes televisions. Per exemple, les privades espanyoles.

UNES TELEVISIONS que s'han dedicat durant els dies de les Marxes per la Llibertat a tapar unes imatges imponents de les mobilitzacions amb bucles permanents dels enfrontaments nocturns a Barcelona i altres ciutats, magnificant incendis i destrosses. La “Barcelona crema” era l'aliment de la mirada de milions d'espectadors –espanyols i catalans– dels matinals i noticiaris espanyols, mentre les cinc riudes de gent pacífica i festiva hi eren invisibles.

LA VISUALITZACIÓ D'IMATGES d'impacte va esdevenint el recurs central de construcció de sentit. La pugna pel relat “correcte” dels conflictes passa avui per la creació i difusió d'imatges que induïxen en la memòria emotiva dels ciutadans una interpretació preferent de cada episodi. En les nostres societats complexes, plurals i dividides, el conflictes socials i polítics no es resolen mai del tot. Tendeixen a fer-se crònics, a repetir-se. Els ciutadans ens veiem obligats a prendre partit i no podem estar pendents dels discursos dels polítics o de les prolixes cròniques periodístiques. Tendim a substituir les “mil paraules” per una icona, una foto, un *videoflash*, una caricatura.

LES IMATGES D'IMPACTE retraten l'estat del camp de batalla en cada conflicte. Per això els diaris trien amb tanta cura la foto de portada. Per això les teles no paren d'emetre en bucle i sovint en

pantalla partida les imatges que expressen el seu punt de vista entorn del camp. Per això cada dia prenen més protagonisme les càmeres d'enregistrament, professionals o personals, que ofereixen via institucions televisives o xarxes socials un flux permanent d'imatges.

LA GENT ÉS LA PRIMERA INTERESSADA en les imatges del camp. La gent que protesta, per subministrar les seves imatges. La gent que els observa, per “veure” l'estat de la batalla. Els advocats, per defensar els inculpats (l'ANC acaba d'obrir un “servei d'imatges” per ajudar les defenses). La gent i els mitjans de comunicació malden pel mateix proveïment. La diferència rau en la capacitat editorial. Perquè davant la superabundància d'imatges del conflicte –pensem en l'ocupació de l'aeroport del Prat o en els aldarulls de nit a les ciutats–, els mitjans seleccionen les que més responen als seus interessos. Fan d'autèntics controladors (*gatekeepers*) de la iconografia preferent que difonen. Per exemple, la diferència de tractament entre TV3 i les teles privades espanyoles ha estat abismal. Mentre el desplegament de TV3 pretenia cobrir els dife-

rents focus d'interès periodístic, sense amagar enfrontaments i testimonis contrastats, les privades espanyoles s'acarnissaven en imatges de violència i d'incendis amb la clara intenció de criminalitzar el moviment independentista, com si encara abonessin l'acusació de rebel·lió. Per cert, quant ens ha costat als contribuents el macrorelat de la rebel·lió i de la violència construït per la Fiscalia?

ÉS CLAR QUE NO HAN ESTAT SOLAMENT els grans mitjans de Madrid els que han contribuït a construir la “imatge correcta” del relat central de la condemna del Suprem. Els aldarulls d'extrema violència viscuts aquests dies, impropis del moviment independentista, els proporciona munició. A l'altra banda, la preocupació per la “bona imatge” ha presidit les actuacions dels poders centrals de l'Estat. Des de la coartada de la transmissió en directe del judici –obviament tanmateix els vídeos de les defenses– a la campanya videogràfica del ministre Borrell enaltint la democràcia espanyola. Ara mateix, l'agenda electoral és bàsicament una agenda d'imatges.

LA VISIÓ DE LA MAGNA PROTESTA ens suggereix un salt qualitatiu: la irrupció descarada dels joves. S'autoorganitzen, s'enfronten als antiavalots, canten, criden i juguen a cartes, asseguts davant la prefectura o en plena calçada. “No és la revolució dels somriures, és la de la ràbia continguda.” “No és violència, és autodefensa.” Ho declaraven un i una davant les càmeres de TV3 per al magnífic *Sentenciats del 30 minuts* de diumenge. Recupereu el reportatge i tindreu un bon resum de les crues imatges del camp de batalla. O millor, de les imatges del camp, en el sentit de Bourdieu, de forces i violències després de la gran batalla al Suprem.

“La visió de la magna protesta ens suggereix un salt qualitatiu: la irrupció descarada dels joves”

De set en set

Sara Muñoz

Interpretar el 10-N

Plou a bots i barxals a Catalunya i tot convida a sospitar que la situació no millorarà en els propers dies. Empalmar tantes

campanyes electorals i tantes eleccions, és el que comporta: cap partit abandona el tacticisme polític i arregar uns quants vots pesa més que afrontar amb valentia un problema que pot, d'entrada, restar popularitat entre alguns sectors. A casa nostra, amb una sentència inhumana, amb la cadena de noves detencions, amb la involució dels drets socials i amb la violència policial indiscriminada, l'independentisme hauria d'assolir un resultat històric el

L'independentisme hauria d'assolir un resultat històric o replantejar-se el camí

pròxim 10-N. No tant per mèrit de les formacions polítiques, on sembla que s'ha fet lloc la mediocritat, com perquè s'haurien de trobar un votant més mobilitzat que mai, malgrat que alguns vagin a les urnes molt empenyats. Les properes eleccions generals, amb el context actual, serviran per diagnosticar on és el sostre de l'independentisme. Qui no hi hagi arribat ja, difícilment trobarà nous motius per sumar-s'hi. Si les properes eleccions l'independentisme només pot presumir d'haver esgarapat alguna dècima més al seu favor, serà el moment de replantejar-se que calen noves fórmules per seguir creixent. O nous lideratges. Potser l'única forma d'atreure nous votants és amb un govern efectiu que amb la seva gestió miri de conquistar aquell grup de persones que, malgrat que la repressió l'hauria d'apel·lar, s'ha desgastat tant que ha començat a desconnectar de la realitat del país.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern entona unit el 'Sit and talk'

■ Torra i els consellers retreuen a Sánchez el seu "menyspreu" a la institució, en què va incidir ahir, i la "deixadesa" per haver-se negat a parlar amb ell ■ Insta els comuns a situar-se amb els reprimits i votar la resolució contra la condemna

Òscar Palau
BARCELONA

"Sit down and talk." És a dir, en anglès per arribar, com ja s'està arribant, al món: "Seieu i parleu." Literalment ho va reclamar el president Quim Torra per enèsima vegada els últims dies al seu homònim espanyol, Pedro Sánchez, i va ser el fil conductor que va marcar totes les intervencions durant una sessió de control ahir al Parlament, tant a ell com al govern, acaparada òbviament per les preguntes sobre les mobilitzacions i els aldarulls que la setmana passada van seguir a la dura condemna als líders del procés. Amb to contundent, Torra va insistir a demanar diàleg i es va preguntar "en què es diferencia" Sánchez de Rajoy, per denunciar-ne, a més, un "menyspreu que no entenen els catalans ni la comunitat internacional".

En aquest sentit, la topada amb el líder socialista a Catalunya, Miquel Iceta, va ser la més significativa, ja que li va exigir que deixi de dir que només representa una part de la societat, quan té molt més suport que el mateix Sánchez, i de posar excuses com que parli primer amb els altres partits catalans. "En la meua compareixença la setmana passada ja vam debatre tots; qui ha de debatre són ara els presidents, de tu a tu", etzibava, mentre lamentava que l'espanyol li hagi negat resposta a fins a cinc trucades. De fet, fins i tot demanava grà-

Seguirà de prop la investigació interna als Mossos

Torra va refusar la petició de la CUP de destituir el conseller d'Interior, Miquel Buch, a qui considera responsable dels 600 ferits en els aldarulls i, tot i admetre que no li van agradar moltes imatges que va veure, va recordar que ja hi haurà una comissió d'investigació específica al Parlament, i que ell estarà "especialment" a sobre de les investigacions internes per depurar responsabilitats per excessos en l'aplicació de la força; un fet, per cert, que li va valdre els retrets d'Iceta, per al qual

la policia d'un país ha de tenir "presumpció de professionalitat". "Una comissió d'investigació serveix per escatir responsabilitats polítiques, i no poden ser més clares: vostè i el conseller", cloïa.

Ahir, Buch, que va reiterar que compareixerà pròximament "l'estona que faci falta" al Parlament per explicar-se, va exposar en aquest sentit que el Departament d'Interior ha sancionat fins a 514 agents dels Mossos en els últims deu anys "per mala praxi en diferents categories", un fet que,

segons ell, "demostra que el cos depura algú quan no s'ajusta a la llei". Buch afirmava que la policia "quan hi ha problemes actua", però recordava que "el problema de Catalunya no és d'ordre públic".

El conseller de Treball i Afers Socials, Chakir El-Homrani, també va recordar que no hi va haver "cap incidència" als centres de treball durant la vaga de divendres, que va tenir un seguiment comparable a la del 3-0 per les davallades de fins al 10% en el consum elèctric.

ficament a Iceta que quan hi parli ell, li passi el telèfon. "Li demanem que comenci a pensar en les pròximes generacions i no en les pròximes eleccions, que tingui visió d'estat", insistia Torra, que recordava, després de llegir diversos titulars de prestigiosos mitjans internacionals, que el món "no entén aquesta deixadesa de funcions" del president en funcions. Torra no va estar sol a l'hora de llançar el missatge, ja que moltes intervencions en les preguntes prèvies als consellers -inclos el vicepresident, Pere Aragonès, que es va espolsar l'intent del govern espanyol de dividir el català en identificar-lo a ell i no a Torra com a únic interlocutor vàlid- van acabar amb el mateix afegitó: una crida al diàleg entre els executius i una denúncia de l'incomprensible immobilisme de Sánchez.

És clar que el líder català va celebrar també la proposta de resolució registrada dimarts pels tres grups independentistes com a resposta unitària a la condemna, que inclou una reafirmació en la idea de parlar d'autodeterminació, escrit que l'unionisme ha interpretat com un desafiament a la prohibició expressa del TC. Ahir mateix, de fet, el PSC, Cs i el PP ja van presentar escrits de reconsideració a la mesa contra la seva admissió a tràmit. "Sembla increïble que al Parlament no es pugui parlar de tot", denunciava Torra. "Espero que l'assemblea d'Extremadura, que vol aplicar el 155 a Catalunya, també rebi un apercibiment del TC, perquè s'extralimita en les seves competències", burxava. En aquest sentit, va instar els comuns a donar-los suport per establir un "gran bloc" per l'autodeter-

minació, l'amnistia i les llibertats. "S'ha acabat el temps de l'equidistància: o estem amb els represaliats o amb els repressors", els exigia, això sí, després que la seva líder, Jèssica Albiach, li demanés si es manté en la via unilateral d'un nou referèndum -Torra va aclarir que era la seva proposta en les converses per al "gran acord de país" la que defensa- i li etzibés que a ell "ningú el considera un interlocutor vàlid, ni a dins ni a fora del país". "Em pensava que trobaria certa empatia del seu grup després del menyspreu constant de Sánchez a Pablo Iglesias", li contestava.

No hi va faltar tampoc l'habitual enganxada amb la líder de Cs, Lorena Roldán, que acusava Torra d'haver "atrat el foc durant mesos" i insistia a relacionar-lo amb "sospitosos de terrorisme". El president

Quim Torra, ahir durant la sessió de control al Parlament ■ ACN

Les frases

“La comunitat internacional no entén que estigui passant això, aquesta deixadesa de funcions de Pedro Sánchez”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Vostè ha atiat el foc durant mesos. Els totalitaris l'han obeït, va a tallar carreteres amb ells i amenaça ara amb un nou cop”

Lorena Roldán
PORTAVEU DE CS

l'acusava de continuar crispant i de destruir en lloc de construir, i els va recordar que estan "en caiguda lliure" electoral. "Estan condemnats a ser un grup residual perquè la gent vol solucions, diàleg, i amb vostès no hi parla absolutament ningú", li etzibava.

Sánchez, més amenaces

És clar que, lluny d'avenir-se al clam del *sit and talk*, qui tampoc vol parlar amb el govern és Pedro Sánchez, que va continuar optant ahir per menystenir la petició de diàleg i reiterar

les amenaces, ara arran de la proposta de resolució presentada pels grups, un fet que va fer que es dirigís aquest cop sense manies als "senyors i senyores diputats independentistes del Parlament". "Qui travessi la frontera de la llei es trobarà la resposta serena i ferma de l'estat democràtic de dret", proclamava, en un míting del PSOE a Segòvia. El candidat socialista, imbricat en plena campanya, va assegurar que el seu govern està sent "ferm" en el compliment de la legalitat i proporció-

“Sánchez només es reuneix amb els seus, i no amb les forces que lideren les institucions; és un menysteniment sense precedents”

Albert Batet
LÍDER DE JXCAT

“Sánchez està menyspreant les institucions catalanes, només ho entenem des de l'electoralisme més irresponsable”

Jèssica Albiach
LÍDER DELS COMUNS

“Qui travessi la frontera de la llei es trobarà la resposta serena i ferma de l'estat democràtic de dret”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

nal en les accions, i per això va insistir a exigir “lleialtat” a les altres forces unionistes per assolir una resposta unitària al conflicte, tot i aprofitar, això sí, per acusar-les de no haver facilitat abans la seva investidura. “L'independentisme està desitjant que la dreta torni a governar”, subratllava, mentre es postulava amb l'argument que l'últim cop que ho va fer amb Rajoy “es va triplicar el nombre d'independentistes a Catalunya; per això ara la multiplicació seria més gran”, atemo-

ria. En tot cas, Sánchez va presumir que ells ja sabien “perfectament” la “convulsió” que suposaria la resposta a la sentència, i lloava tant les forces de seguretat com la “feina extraordinària” del ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, de qui ERC i Bildu, per cert, van demanar ahir la compareixença al Congrés per donar explicacions sobre l'actuació de les forces policials de l'Estat en els aldarulls postsentència.

Mentrestant, un altre ministre en funcions i ho-

me fort del PSC, José Luis Ábalos, va renunciar de moment a aplicar el 155, i es va mostrar decidit a “esperar” que la mesa del Parlament “reconsideri” la proposta de resolució que, segons ell, incompleix les noves instruccions del TC. En una entrevista a RNE, Ábalos reconeixia que els supòsits en què s'aplica la intervenció de l'autonomia estan molt “taxats” en la Constitució i relacionats amb el funcionament de les obligacions del govern, i del seu acatament de la legalitat. ■

Iglesias avança el no a la resolució pel dret a decidir

■ Diu que els comuns no hi votaran a favor perquè “no té recorregut”

Redacció
BARCELONA

El líder de Podem, Pablo Iglesias, va avançar ahir que els comuns no votaran a favor de la proposta de resolució pactada entre JxCat, ERC i la CUP per insistir en la defensa de l'autodeterminació i la reprova- ció de Felip VI, ja que considera que “és una gesticulació” de les forces independentistes que no té cap tipus de recorregut. En una entrevista que va concedir ahir a TVE, hi va afegir que la intenció de les tres formacions de portar el text a aprovació del ple del 12 i 13 de novembre és per mostrar que actuen

Pablo Iglesias, en una foto d'arxiu ■ EFE

amb unitat quan en realitat demostren “una fractura clara”. Mentrestant, a la sessió parlamentària d'ahir el president de la Generalitat, Quim Torra, demanava als comuns que posessin fi a l'equidistància i se sumessin a la proposta de resolució, i va obtenir com a resposta de la

presidenta del grup, Jèssica Albiach, que se sotmeti a una qüestió de confiança “en pensar cada cop en una part més petita de la societat”.

Sobre la situació que s'ha viscut els darrers dies a Catalunya, Iglesias va assegurar que s'havien produït desordres públics, però va reiterar que aquest “és un problema polític” que no es resoldrà ni amb la policia ni amb els jutges, sinó a través del diàleg amb meses amb representació dels partits catalans i estatals. Amb tot, el líder de Podem va defensar una sortida democràtica al conflicte, que impliqui que “els ciutadans catalans puguin votar alguna cosa”, i hi va afegir que la seva formació defensa un model federal o confederal d'Espanya i toca “parlar de plurinacionalitat”. ■

Ajuntament d'Argentona

AR GENT ONA

DIVENDRES, 25 d'octubre, a les 20.30 h

Entrades anticipades i abonaments a www.argentona.cat / a l'Ajuntament i, una hora abans de l'espectacle, a taquilla

PREUS: 10 € (abonament) / 13 € (anticipada) / 17 € (taquilla)

[culturalfestesargentona](http://www.culturalfestesargentona.com)

ARGENTONA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més d'un 85% dels municipis rebutgen la sentència

■ L'Associació de Municipis per la Independència reclama el paper del món local per manifestar-se políticament ■ A l'acte de dissabte al Palau hi seran en suport de "tots els presos de la repressió"

Gemma Busquets Ros
VILOBÍ D'ONYAR

L'Associació de Municipis per la Independència (AMI) va reivindicar el pes polític del món local en el "moment de gran complexitat" que viu Catalunya d'ençà de la sentència del procés. L'associació va reunir ahir al migdia d'urgència el seu consell directiu, format per una cinquantena d'alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores en representació de totes les comarques catalanes, a Can Roscada, a la població de Vilobí d'Onyar (Selva). En la trobada, el president de l'AMI, Josep Maria Cervera, alcalde del Port de la Selva (Alt Empordà) va valorar molt positivament la xifra de 814 ajuntaments que han aprovat o estan en vies d'aprovar la moció unitària contra la sentència als presos polítics promoguda tant per l'entitat com per l'Associació Catalana de Municipis (ACM). En aquest sentit, representen més del 85% dels ajuntaments catalans. El president de l'AMI, Josep Maria Cervera, va assegurar que des de l'entitat s'està "molt satisfet" de la resposta del món local, "ja que demostra que el món municipal quan se'l necessita sempre hi és".

Defensa de les mocions
Cervera també va defensar les mocions com a eina per manifestar-se políticament. "A algú li pot semblar que ja n'hi ha prou de fer mocions", va assenyalar el president de l'AMI. Josep Maria Cervera va argumentar, però, que l'única manera que tenen els ajuntaments de prendre posició i de fer política és precisament a través de les mocions. Cervera va reivindicar-ho pel context actual: "En un moment en què la democràcia a l'Estat espanyol està més que qüestionada i hi ha sentències que ordenen que els ajuntaments s'han de

L'AMI va fer el consell executiu de caràcter urgent dimecres a Can Roscada a Vilobí d'Onyar ■ AGÈNCIA ACN / XAVIER PI

dedicar a fer tasques administratives i no prendre partit, cal fer-ho." El president de l'AMI va reclamar l'interès dels ajuntaments a fer política i d'aprovar mocions.

A l'acte unitari del dissabte 26 d'octubre al Palau de la Generalitat es preveu que hi participin bona part dels alcaldes i alcaldesses dels municipis que han aprovat la moció. Cervera va destacar que serà una expressió del rebuig del món local a la sentència i de mostrar el seu suport als empresonats: "El món municipal expressarà el rebuig a la sentència i a més ens posarem al costat de tots els presos que ho són per la repressió de l'Estat espanyol." Cervera, a preguntes dels periodistes, hi va insistir: "I quan dic tots, vull dir tots", referint-se així no només als exconsellers i

als Jordis, sinó a tots els detinguts durant les jornades de mobilitzacions de protesta en diferents ciutats catalanes que estan en presó provisional. A la tarda, les associacions del món local també participaran en la manifestació a Barcelona.

Resposta institucional
L'AMI també va valorar l'acord entre JxCat, ERC i la CUP perquè el Parlament reiteri la defensa de l'autodeterminació i reprovi Felip VI com a resposta institucional de la sentència de l'1-O. "Aquesta resposta és la que es pot donar des d'aquestes institucions", va considerar Cervera. En aquest sentit, va insistir en la posició de l'AMI. "No valorarem el que ha fet el Parlament, en tot cas, com a món municipal, el que sí que sempre hem fet és mirar d'estar al costat de les nostres institucions, malgrat que algunes vegades no compartim la manera com actuen, no serem nosaltres

La xifra

814

ajuntaments han aprovat la moció de condemna a la sentència del Suprem i de suport als condemnats.

qui les dinamitarem ni les qüestionarem", va matissar Josep Maria Cervera.

Nou referèndum

Sobre el discurs del president de la Generalitat, Quim Torra, de posar en marxa un nou referèndum en aquesta legislatura per "validar la independència", el president de l'AMI no va entrar a valorar-ho. "Dependrà de la voluntat de molts actors", va assenyalar. En tot cas, des del municipalisme es va voler llançar un missatge clar: "En cap cas, el que farem és allunyar-nos dels nostres objectius, que són clars, i que es basen a tenir un estat que ens vagi a favor i ens permeti fer les millors polítiques en tots els àmbits per als ciutadans d'aquest país."

El president de l'AMI va donar suport als afectats per la llevantada i va excusar els alcaldes i regidors que no havien pogut assistir-hi "perquè estaven treballant-hi". ■

Les frases

“El món municipal expressarà el rebuig a la sentència dissabte en la marxa i al Palau, i es posarà al costat de tots els presos”

“Quan l'Estat no ens deixa fer política, l'Assemblea d'Electes és un espai legítim on poder-nos definir i prendre accions”

“Una manera que tenim els ajuntaments per manifestar-nos i fer política és aprovant mocions”
Josep Maria Cervera
PRESIDENT DE L'AMI

30 d'octubre: Assemblea d'Electes de Catalunya

El Consell per la República proposa constituir una Assemblea de Càrrecs Electes dimecres vinent, 30 d'octubre, per donar forma a una resposta política institucional conjunta a la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics. Carles Puigdemont, president del Consell per la República, fa una crida a tots els electes que defensin el dret d'autodeter-

minació a participar-hi, independentment del partit del qual formin part.

Puigdemont demana per carta que les organitzacions polítiques s'impliquin en la convocatòria, l'organització i el desenvolupament de l'Assemblea de Càrrecs Electes.

El president de l'Associació de Municipis per la Independència, Josep Maria Cervera, també ha reclamat la

creació de l'Assemblea d'Electes "com un espai legítim" per fer política. "En un moment en què l'Estat no ens deixa fer polítiques a les institucions, ni als ajuntaments ni al Parlament, necessitem un espai on poder-nos definir políticament i prendre les decisions que calguin per continuar fent passos", va declarar Cervera en una atenció als mitjans.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'empresariat clama a Torra i Sánchez que seguïn a parlar

■ Foment i Pimec pacten un manifest que recalca que el conflicte entre Catalunya i l'Estat és de caire polític i no jurídic ■ Els grans agents econòmics dels país fan seves les demandes del document

Francesc Espiga
BARCELONA

Per definició, convicció i, per què no ho hem de dir, possiblement interès, el dels empresaris és un d'aquells sectors més sensibles als períodes de convulsió social o política com el que s'està vivint a Catalunya. I, per tant, hi ha preocupació, i molta, com ho demostra el fet que les dues grans organitzacions patronals del país, Foment del Treball i Pimec, han deixat de banda diferències i recels històrics per consensuar un manifest que, a banda de ser un crit d'alerta, es pot interpretar com una sorollosa crítica a la classe política, la d'aquí i la de més enllà, per com han gestionat la situació. I, per donar més vigoria a les seves demandes, el document va ser presentat ahir al migdia en un acte a Foment que va reunir prop de 300 representants del teixit econòmic català, des d'empresaris pròpiament dits fins a càrrecs d'institucions com ara la Cambra de Comerç, la Fira i el Mobile, entre molts altres.

La manufactura del text, com admeten els presents, ha obligat a fer renúncies, descartar maximalismes i fer equilibris argumentals, amb una redacció tan oberta com apa-

Els vuit ponents de l'acte que es va celebrar ahir a la seu de Foment del Treball, a la Via Laietana de Barcelona ■ EFE

rentment neutra —de la sentència del Suprem que tant coses ha inflammat explícitament no diu, per exemple, ni piu— perquè ningú es vegi directament assenyalat. L'encarregada de llegir-lo, ahir, juntament amb el president de Pimec Comerç, Alejandro Goñi, va ser la presidenta de la Comissió d'Atenció a les Persones, de Salut i Social de Foment, Roser Fernández, per cert l'única dona entre els vuit ponents. El primer punt del

manifest és rotund, quan assenyalava que “el conflicte de fons que estem vivint a Catalunya és polític” i per tant correspon a aquest àmbit “i no a la justícia” la seva canalització de cara a una eventual resolució. En conseqüència amb aquest diagnòstic, hi afegeixen Foment i Pimec, toca “als governs i les diferents forces polítiques assumir la seva responsabilitat, seure junts per parlar i arribar a acords. Sense excuses”. Tot i no aparèixer citats, la

Les frases

“El president Torra hauria de liderar, amb la nostra complicitat, la recuperació del prestigi del país?”

Josep Sánchez Llibre
PRESIDENT DE FOMENT

“Si els polítics no fan propostes per sortir d'on som ara, potser les haurem de fer des de la societat civil?”

Josep González
PRESIDENT DE PIMEC

referència als presidents Quim Torra i Pedro Sánchez sembla inequívoca. Precisament l'elaboració de la declaració, on hi han

participat “representants de tota una amalgama de sensibilitats”, és posada com a exemple de voluntat negociadora i esperit cons-

tractiu. En aquest context, doncs, és el moment que “la política entri en acció”, es reitera, deixant de banda “interessos electorals” i els “discursos buits i banals que no aporten solucions ni vies per propiciar-les”. Finalment, també es fa una condemna rotunda dels incidents ocorreguts a Barcelona.

Per arrodonir l'acte, també van fer un breu parlament quatre emissaris de diferents sectors empresarials: els presidents del Gremi d'Hotels de Barcelona, Jordi Mestre; de Salut i Social de Pimec, Antonio Torres; de Pimec Joves, Josep Soto, i de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), Gerard Esteva. Aquest últim, possiblement, va ser el que va fer una intervenció menys plana, demanant, per exemple, directament als presidents Quim Torra i Pedro Sánchez que exerceixin un rol de lideratge en la crisi i que aquest no recaigui “en els carrers” o les xarxes socials. En el torn de tancament, el president de Foment, Josep Sánchez Llibre, també es va referir als representants institucionals, alhora que va recordar que alguns efectes col·laterals de les protestes, com ara els talls de carrers o carreteres, impacten sobre l'economia. Josep González (Pimec), al seu torn, a més de tenir paraules de record pels presos —i que van aixecar aplaudiments a la sala— va demanar a l'Estat “que sigui valent” a l'hora de plantejar una sortida a la situació i va avançar que si els polítics no prenen el timó ho haurà de fer la societat civil. ■

L'Estat xifra en 7,3 milions les pèrdues arran de les protestes

Redacció
BARCELONA

Les protestes que hi ha hagut aquests dies a Catalunya contra la sentència de l'1-O han generat pèrdues de més de 7,3 milions d'euros al Ministeri de Foment, segons l'Estat. El Ministeri liderat per José Luis Ábalos estima en 2,1

milions d'euros els costos derivats de reparacions per “actes vandàlics”, 1,2 milions dels quals van ser a l'aeroport de Barcelona, especialment a les instal·lacions de l'aparcament. No concreta, però, quins desperfectes van ser causats per l'acció dels cossos policials contra els manifestants. Foment també

calcula que haurà de gastar 600.000 euros en reparacions a la infraestructura ferroviària i més de 360.000 a carreteres i autopistes. A banda, estima que haurà d'abonar 1,2 milions en indemnitzacions per pèrdua o retard de trens i xifra en gairebé 4 milions els ingressos que han deixat d'obtenir em-

preses de Foment, com ara Adif, Renfe, Ports, Aena i Enaire. D'altra banda, el Ministeri de Foment calcula que més de 190.000 viatgers s'han vist afectats per les cancel·lacions o retards pels talls a les infraestructures. Segons Foment, 166 vols, 243 trens i quatre escales de creuers s'han cancel·lat. ■

Agents policials enfrontant-se als manifestants a l'aeroport del Prat, la setmana passada ■ ORIOL DURAN

Som Defensores denuncia maltractaments a la comissaria de la Verneda

■ El col·lectiu relata detencions arbitràries i presons per causa general, sense proves particulars ■ La Generalitat ha demanat presó per als joves detinguts

Mireia Rourera
BARCELONA

Som Defensores, una xarxa d'entitats de la societat civil en defensa dels drets humans, va denunciar ahir maltractaments a la comissaria de la Verneda de Barcelona contra alguns dels joves detinguts la setmana passada durant les manifestacions en contra de la sentència del procés.

Som Defensores (en què hi ha entitats com ara Novact, Irídia, Iacta i Stop Bales de Goma) està assessorant 122 persones víctimes de la violència policial, el 60% a mans dels Mossos i el 40%, de la policia espanyola (Cuerpo Nacional de Policía, CNP). D'aquestes persones, quinze van rebre cops de porra al cap (set per part dels Mossos, quatre per part del CNP i en quatre més se n'està investigant l'autoria), una pràctica que està "totalment prohibida" (perquè no es poden donar cops de dalt a baix). A més a més, vint dels joves que assessoren van rebre trets de bales de foam, dues de les quals al cap, en els fets dels Jardinetes de Gràcia. Vuit persones més van resultar ferides en rebre trets de bales de goma (4 de les quals han perdut un ull). "Alguns dels joves van ser atacats per la policia divendres, dia 18, sense que estiguessin participant en cap disturbi. Anaven tranquil·lament pel carrer i van ser agredits", asseguren, i recorden que aquell divendres "agents que anaven dintre de les furgonetes van disparar contra la gent en un moment en què no hi havia disturbis, cosa totalment denunciàble", van explicar ahir.

Som Defensores denuncia l'impacte de pilotes de goma, prohibides a Catalunya, i també que "els antidisturbis, el divendres 18, a la plaça Urquinaona, van

La policia va fer dures càrregues el divendres 18 contra els manifestants ■ E.FONTCUBERTA/EFE

Trenta-una persones són a la presó i un menor està internat

Un total de 31 persones, de les detingudes des de la setmana passada, són a la presó de manera preventiva i un menor està internat en règim semiobert. La resta de joves que van ser detinguts (d'un total de 133 i 15 menors) estan en llibertat provisional (102 adults i 14 menors). Segons fonts judicials, que ahir

van actualitzar les dades sobre les detencions i empresonaments, la majoria de detinguts, 68, van ser agafats a Barcelona; 30, a Lleida; 17, a Girona, i 13, a Tarragona. Entre els detinguts que han ingressat a la presó també hi ha els dos nazis que van apallissar un jove a Sarrià i un altre feixista, detingut ahir mateix,

és possible que també hi acabi ingressat. En canvi, qui ahir el jutge va deixar en llibertat amb càrrecs va ser el jove d'Igualada detingut, presumptament, per haver llançat una bengala a l'helicòpter dels Mossos la setmana passada. Com la majoria està acusat de desordres i atemptat a l'autoritat.

colpejar molta gent i no per dispersar sinó per castigar, per humiliar, una situació irregular que l'ONU denuncia".

La xarxa va assegurar que "encara estan valorant l'impacte psicosocial de les càrregues de la policia" i van recordar que, per exemple, "la primera càrrega, la que van fer al passeig de Gràcia amb Mallorca el dimarts 15, que va generar una situació de caos i va propiciar la ira de molts manifestants, la van

fer la policia quan la gent estava concentrada pacíficament, quan ningú estava fent res". En aquest sentit, Andrés Garcia Berrio, d'Irídia, va assegurar que és una "anomalia democràtica" que hagi de ser la mateixa societat civil la que hagi de recollir proves de la violència policial, i va fer una crida a la ciutadania perquè els continuïn enviant vídeos. Som Defensores va denunciar una clara criminalització dels drets de manifestació i de protesta, va

dir que s'han fet detencions irregulars, de gent que no estava participant en cap disturbis, i que s'han decretat presons —demanades per la fiscalia i l'advocat de la Generalitat— sobre la base d'acusacions genèriques i no particulars, en el que sembla que és "una causa general". Stop Bales de Goma creu que les bales de foam que desapareixen els Mossos "són igual de perilloses" que les de goma i va demanar que s'estudiï de prohibir-les. ■

Un jove mostra una ferida al braç després de rebre el tret d'una bala de goma ■ ANC

Els hospitals es blinden davant les preguntes de la policia

■ En els darrers dies agents policials haurien anat a centres a demanar informació sobre gent atesa

Redacció
BARCELONA

La patronal hospitalària La Unió, associació d'entitats que presten serveis sanitaris i socials, va emetre ahir una nota interna per recordar al personal dels seus hospitals en quines circumstàncies poden facilitar dades dels pacients a les forces i cossos de seguretat de l'Estat (FCS). La nota dona a entendre que la policia ha acudit als hospitals a demanar informació sobre persones ateses. "Atesa la presència durant aquests últims dies de forces i cossos de seguretat a les sales d'espera d'urgències i a plantes d'hospitals d'entitats adherides —diu la circular interna—, us fem arribar la nota de la Comissió de Deontologia del CCMC en relació amb el respecte a la confidencialitat de l'acte mèdic i us recordem en quins tres supòsits l'entitat està legitimada a proporcionar dades a les forces i cossos de seguretat."

Els supòsits en què el personal mèdic pot donar

informació a la policia són quan les FCS "actuen en les seves funcions de policia judicial i sol·liciten dades de salut a l'entitat consultant acompanyant la seva sol·licitud d'un requeriment de l'autoritat judicial o del ministeri fiscal", i quan les FCS "actuen exercint funcions de policia judicial per a una investigació concreta [...] i s'exigeix legalment que les forces i cossos de seguretat de l'Estat donin part següentment a l'autoritat judicial i fiscal". La Unió recorda que sol·licitar dades que no són de salut a l'entitat consultant "per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals [...] és un concepte jurídic indeterminat [...] i, per tant, la "cessió d'aquestes dades que no siguin de salut a les forces i cossos de seguretat de l'Estat queda limitada a aquelles categories de dades que siguin necessàries per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública i per a la repressió d'infraccions penals. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat anul·la un acte que havia atret la protesta

La delegació del govern diu que cancel·la una reunió d'Espanya Global amb els cònsols pels danys de l'aiguat

Xavier Miró
BARCELONA

La secretària d'estat d'Espanya Global, Irene Lozano, no es va reunir finalment ahir amb els cònsols de Barcelona tal com estava previst perquè el govern espanyol estava "al costat dels veïns i les veïnes dels municipis afectats" pels danys dels aiguats, segons va informar la delegació del govern de l'Estat a Catalunya. La comunicació pública de la cancel·lació de l'acte no es va fer fins a quarts de dotze del migdia, quan centenars de manifestants ja protestaven al crit d'"Espanya Global, mentida total" davant de la seu de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, on Lozano s'havia de trobar amb els cònsols.

La reunió de Lozano amb els representants estrangers, acompanyada de la delegada del govern Teresa Cunillera i una sotsdirectora general del Ministeri d'Afers Exteriors, Pilar Terrén, estava prevista per a quarts d'una del migdia. Des de les onze

del matí, centenars de manifestants convocats per Pínic per la República i l'ANC es concentraven a la plaça de la Catedral amb el lema en anglès "Espanya no parla, Espanya condemna" i amb crits contra la justícia espanyola i la sentència del Tribunal Suprem o a favor dels presos polítics i la independència. A quarts de dotze, els manifestants ja omplien el petit espai del carrer dels Comtes situat entre la seu de l'Arxiu de la Corona d'Aragó i l'absis de la catedral. Però la porta d'accés a l'arxiu històric estava tancada, només hi havia un guarda de seguretat i cap cordó policial.

A dos quarts de dotze, la delegació del govern va anunciar la cancel·lació de l'acte perquè "Catalunya pateix greus estralls pel pas d'una altra DANA que ha causat ja víctimes mortals i quantitat de danys materials". Es va justificar perquè la delegació tenia "centrats els esforços" en els danys dels aiguats. La protesta va acabar en seguda a la Via Laietana. ■

Manifestants en contra de la reunió d'Espanya Global prevista per a ahir ■ JOSEP LOSADA

La UB suspèn classes a Dret i continua la mobilització

La Universitat de Barcelona va suspendre ahir les classes a la Facultat de Dret per evitar "enfrentaments" entre estudiants que estaven tancats al centre protestant contra la sentència i estudiants i professors que volien accedir a les aules. El rector, Joan Elias, va explicar a agències que havia pres la decisió per l'advertència dels guardes de seguretat sobre "risc d'enfronta-

ments". Elias va fer una crida a la calma i va defensar que la lluita política no ha d'estar renyida amb la formació i les classes. Per altra banda, desenes d'estudiants de la mateixa universitat van tallar ahir al migdia la Gran Via al davant de l'edifici històric de la plaça Universitat. El tall, el va convocar el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), que ja ha convocat

una nova manifestació per a avui a dos quarts de set de la tarda amb el suport del sindicat USTEC-STC, la Intersindical-CSC, CAU-IAC, CGT Catalunya i el col·lectiu Mares i Àvies per la República. El sindicat estudiantil també ha convocat una nova vaga per als dies 30 i 31 d'octubre, així com manifestacions a les capitals coincidint amb el segon dia de vaga.

Suport als empresonats des d'Islàndia

El president del Parlament islandès, Steingrímur J. Sigfússon, ha traslladat la seva "preocupació" per la sentència de l'1-O a l'Assemblea del Consell d'Europa i a la Unió Interparlamentària. En una carta, Sigfússon expressa la seva inquietud per les "dures condemes a presó" i alerta de la "greu situació de malestar i violència com a resultat" de la sentència. A la carta també encoratja a considerar si la situació catalana mereix més atenció política. ■ REDACCIÓ

Casado i Rivera, a l'acte unionista de diumenge

El president del PP, Pablo Casado, i el de Cs, Albert Rivera, participaran en la manifestació que Societat Civil Catalana ha convocat per a aquest diumenge a Barcelona amb el lema *Per la concòrdia i per Catalunya: prou!* També està previst que hi vagin altres figures dels dos partits, com ara els seus líders a Catalunya. La marxa sortirà al migdia de la cruïlla del carrer Provença amb passeig de Gràcia contra l'independentisme. ■ REDACCIÓ

Vint joves ocupen l'edifici d'Hisenda a Manresa

Una vintena de joves van ocupar ahir la delegació d'Hisenda de Manresa en protesta per la sentència. L'acte va congrega una cinquantena de joves. La policia va identificar tots els qui estaven dins de l'edifici però van marxar sense fer cap detenció. Seguidament, a les portes, es va fer una seguda per impedir que es pogués entrar a l'edifici, tot i que es deixava sortir. ■ REDACCIÓ

Demanen des de l'eurocambra una amnistia per als condemnats

Redacció
BRUSSEL·LES

La Plataforma Diàleg UE-Catalunya, formada per eurodiputats de diferents grups de l'eurocambra, veu "desproporcionat l'ús de la força policial contra manifestants" en les protestes a Catalunya. "El moviment per la indepen-

dència sempre ha estat pacífic. Estem preocupats pel context de tensió creixent", indiquen. En una roda de premsa en el marc del ple de l'eurocambra a Estrasburg, la plataforma va reclamar ahir l'amnistia per als líders polítics i socials independentistes empresonats, va fer una crida al diàleg i va dema-

nar a la UE que no "calli" en el cas català. "Si continuen callant, les institucions europees no tindran autoritat per jutjar qüestions de drets humans, de democràcia i d'estat de dret en altres llocs del món", va avisar.

En la primera roda de premsa de la plataforma des que es va conèixer la

sentència del Tribunal Suprem contra els líders independentistes, els eurodiputats que en formen part van reclamar a la UE que "afavoreixi el diàleg i una solució democràtica" a la qüestió catalana. "És el moment perquè la comunitat internacional actuï i s'involucri en la resolució del conflicte", van dir.

L'eurodiputat Fernando Barrena ■ EPA

Van intervenir diversos eurodiputats, com ara el del grup dels Verds/ALE François Alfonsi, que va assegurar que la situació a Catalunya mostra que hi ha "un risc per a la democràcia" a Europa. Al seu torn, l'irlandès Matt Carthy, de l'Esquerra Unitària Europea (GUE), va lamentar que la UE no s'hagi pres "seriosament el seu rol" en l'afer català. I l'eurodiputat de Bildu Fernando Barrena va qualificar "d'inacceptable des d'un punt de vista democràtic" la sentència del Suprem. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Gonzalo Boye surt del jutjat sense mesures cautelars

■ L'advocat de Puigdemont va declarar ahir a l'Audiència Nacional com a imputat per blanqueig de diners del narcotràfic ■ Assegura que no han trobat "cap indicatiu de criminalitat perquè no hi és"

Agències
MADRID

Gonzalo Boye va declarar ahir davant la jutgessa Maria Tardón de l'Audiència Nacional per un presumpte blanqueig de diners provinents del narcotràfic i va sortir en llibertat sense que es fixessin mesures cautelars. La fiscalia anti-droga havia demanat compareixences quinzenals davant del jutjat.

L'advocat de Carles Puigdemont va declarar als mitjans, a la sortida de l'Audiència Nacional, que "no té res a veure amb el blanqueig de capital" i va assegurar que està "molt tranquil" per molt que la

investigació continuï oberta. Així doncs, l'advocat podrà assistir a la primera vista fixada per la justícia belga sobre l'extradició del president de la Generalitat a l'exili, que tindrà lloc dimarts que ve a Bèlgica.

"He vingut a aclarir una situació" que considera que ja estava "força clara", va declarar Gonzalo Boye a la sortida. Preguntat per si creu que se l'investiga pel fet d'estar defensant Puigdemont, Boye va dir que "vull entendre que no", ja que "no hauria de ser així". I va afegir-hi: "La mateixa decisió de la jutgessa deixa molt clar que ella no considera que hi

Gonzalo Boye atenent els mitjans en sortir de declarar ■ ACN

hagi cap raó per limitar el meu exercici professional ni de moviments." El pro-

cediment pel qual s'investiga Boye té com a origen la seva tasca com a advo-

cat del narcotraficant Sito Miñanco, a qui va assessorar -va recordar- per gestionar un expedient sancionador després que es produïssin els fets, segons va explicar Boye, que fa unes quantes setmanes va deixar de representar-lo.

La investigació sobre Boye continua. L'advocat va recordar que la Policia Nacional va clonar el seu mòbil i el seu correu electrònic. "La gent pot disparar el que vulgui contra mi, que no trobarà cap indicatiu de criminalitat perquè no n'hi ha", va afirmar. Els investigadors sostenen que Boye hauria ajudat a blanquejar 900.000 euros del narcotràfic. ■

Ajuntament de Manlleu

ANUNCI

La Junta de Govern Local, en la sessió del dia 8 d'octubre de 2019, ha aprovat inicialment el pla especial urbanístic en sòl no urbanitzable, d'iniciativa privada i que formula la companyia mercantil PLASTIN SAU, per a l'ampliació de les seves instal·lacions industrials a la carretera de Roda km 0,5 de Manlleu, el qual es formalitza en els següents documents:

Document I, Memòria informativa i justificativa. Normes urbanístiques (OAC13E5QR).

Document II, Document Ambiental (OAC13E5QS).

Document III, Estudi d'impacte i integració paisatgística (OAC13ESQT).

Document IV, Documentació gràfica (OAC13E5QU).

Simultàniament s'ha convocat un termini d'informació pública d'un mes per mitjà de la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació a l'àmbit municipal i en el tauler electrònic d'edictes de la Corporació. El termini d'informació pública es computarà des de la darrera de les publicacions obligatòries abans esmentades.

En aquest període de temps, les persones interessades podran consultar i examinar el pla especial urbanístic a través de la pàgina web de la seu electrònica -l'ajuntament a un clic- disponible 24 hores al dia els 7 dies de la setmana, en l'apartat Planejament Urbanístic i Projectes; i si així ho desitgen podran consultar-lo presencialment a l'Oficina d'Atenció Ciutadana.

Durant el termini d'informació pública, totes les persones físiques o jurídiques poden:

a) Consultar la documentació, escrita i gràfica, que integra l'expedient (AST/231/2018) i obtenir-ne còpia.

b) Presentar al·legacions o suggeriments, així com els informes o documents que considerin oportú d'aportar en relació amb els expedients sotmesos a informació pública.

Ahora s'ha acordat també la suspensió de tramitacions i llicències (únicament pel que fa a l'ampliació de sostre edificable), d'acord amb el que estableix l'article 73.2 TRLUC, en l'àmbit en què les noves determinacions comportin una modificació del seu règim urbanístic tal com es reflecteix en el pla normatiu número 6.

L'alcalde
Àlex Garrido Serra
15-10-2019

VISITA GUIADA
DESCOBREIX SALOMÓ

Capella del Sant Crist
Cal Cadernal,
casa pairal de
la família Nin.

Per finalitzar la visita
tast de vi i oli de la
cooperativa.

Informació
salomo.cat
977 629030

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un moment de la intervenció de Tamara Carrasco en l'acte d'ahir al vespre al Racó del Campanar de Sabadell ■ ORIOL DURAN

Centenars de persones reclamen la llibertat dels detinguts el 23-S, a Sabadell

La plataforma de suport anuncia mobilitzacions cada dia 23 en un dels municipis dels empresonats; el primer, a Mollet ■ Denuncien un estat demofòbic

Jordi Alemany
SABADELL

Centenars de persones van mostrar ahir al vespre a Sabadell la seva indignació i ràbia per les detencions de matinada, avui fa un mes i un dia, de nou persones a Catalunya vinculades als CDR, set de les quals estan en presó provisional, en el que consideren una nova "ràtzia repressiva". L'acte convocat pel col·lectiu #Detingudes23 va ser un clam per demanar el seu alliberament i va incloure els parlaments de familiars, com ara el pare i la parella del veí de Santa Perpètua Ferran Jolis, llegint unes paraules de la seva germana en què assegurava que era "una persona que salva vides -és sanitari- i no un terrorista".

I precisament l'activista Tamara Carrasco, a la qual van detenir el 2018 acusada d'aquest delictes i a qui van obligar durant un any a no sortir de Sant Adrià, va reblar que en el seu cas no van tenir temps de preparar proves, però va advertir que ara la maquinària policial "ha tin-

Sanció de tres mesos sense parlar amb la família

Un dels nou detinguts el 23-S que és a la presó de Soto del Rea, el veí de Santa Perpètua de Mogoda Ferran Jolis, va ser sancionat ahir a no poder-se comunicar amb els seus familiars durant tres mesos. La seva parella, Mireia Bosa, ho va explicar ahir al matí en una compareixença dels familiars dels detinguts davant

del consistori sabadellenc, i va concretar que així li ho havia comunicat per telèfon el mateix Jolis ahir al matí. El càstig, que en cap moment està justificat, segons va explicar, li impedeix a partir d'ara fer trucades a casa seva i mantenir les visites vis a vis amb la seva parella i el seu pare. Segons els familiars i el

coordinador dels advocats de la defensa i portaveu d'Alerta Solidària, creuen que és una mesura per "fer-nos callar" just quan havien començat a denunciar als mitjans de comunicació el tracte rebut pels detinguts. El mateix Jolis va assegurar que li havien posat "alguna cosa a l'aigua quan estava encaputxat".

gut un any per preparar-ho bé". Per això va demanar l'escalf de la gent i que no s'arrossin i hi va afegir: "No deixem el carrer", ja que "quan han sortit les cadenes és que a Madrid han tingut por".

En el mateix sentit es va expressar el raper sabadellenc Elgio, que va advertir que els detinguts -hi eren David Budria i Clara Borrero, veïns de la cocapital vallesana, que van quedar lliures amb càrrecs- i els empresonats "són caps de turc" perquè volen "que agafem el camí de la paràlisi".

Els integrants de la plataforma de suport van anunciar que portaran ca-

da dia 23 de cada mes la reivindicació de l'alliberament dels detinguts a una de les poblacions on residien, la primera de les quals es farà el mes que ve a Mollet del Vallès, on viu Germinal Tomàs. Després aniran a Folgueroles, on resideix Txevi Buigas; a Sant Fost de Campsentelles (Alexis Codina); a Cerdanyola del Vallès (Eduard Garzón) i a Santa Perpètua (Ferran Jolis). A tots ells el jutjat d'instrucció número 6 de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, els va empresonar acusats de pertinença a organització terrorista, tinença d'explosius i conspiració.

El col·lectiu #Detingudes23, amb el suport d'Alerta Solidària, denunciaven que es tractava d'un altre cas de "presos polítics" i se solidaritzaven amb els empresonats pels incidents arran de la resposta a la sentència del Tribunal Suprem. Si no s'arxivava la causa com volen, demanen el trasllat a presons catalanes quan "tinguin coneixement dels fets de què se'ls acusa". En el cas dels sabadellencs Xavi Duch i Jordi Ros, van exigir que se'ls tregui el règim d'aïllament, ja que "vulnera la presumpció d'innocència" i es tracta d'una mesura que s'aplica als presos més perillosos. ■

OPINIÓ

Xavier Rius
Periodista

Com seria la crònica de Kapuscinski?

Estava jo a Kosova el març de l'any 2000, mesos després que l'OTAN i l'ONU es fessin càrrec de la gestió de l'antiga província sèrbia, i anant en un tour per a la premsa que havia organitzat l'OTAN, un militar espanyol adscrit a l'oficina de premsa de l'organització, membre d'una família de llarga trajectòria castrense, després de passar per un parell de pobles cremats, en un acte de sinceritat em digué això: "Mira, Xavier, quan veus tants pobles cremats i les matances que hi ha hagut aquí per motius nacionalistes o religiosos, t'adones de com estem de bé a Espanya. Sí, tenim ETA. Però quants morts farà ETA aquest any? Vint? Trenta? Seran menys que el nombre de morts que hi haurà en accidents de trànsit a Espanya aquest cap de setmana."

ETA, amb més de vuit-cents morts, mai no va significar un perill per a la integritat de la unitat territorial d'Espanya, perquè els seus actes criminals la deslegitimaven arreu i ni ens els moments de crims més sentits, com ara la mort de Miguel Ángel Blanco o l'atemptat d'Hipercor, mai no es van omplir els balcons de moltes ciutats de banderes espanyoles, com sí que ha passat aquests últims anys en resposta al procés. ETA era una tragèdia per a les víctimes, les seves famílies i per als que estaven amenaçats. Però socialment i políticament s'havia assimilat a un accident laboral que no feia perillar ni la situació política, ni la indissoluble unitat espanyola. El procés, amb les seves mobilitzacions massives i exemplars i l'èxit de l'1 d'octubre, sí que ha significat un perill, per més que els líders independentistes erressin en no preveure la força de l'Estat, ni l'evident mandra dels estats de la Unió Europea a aventurar-se a donar-hi suport per les conseqüències que podria tenir, o la necessitat d'aconseguir un suport intern de molt més d'un 50%.

Moltes vegades m'he preguntat com serien les cròniques del mestre dels periodistes de conflictes, Ryszard Kapuscinski, mort el 2007, dels fets de l'1 d'octubre a Catalunya, o si hagués fet un llibre sobre el conflicte català. Kapuscinski narrava amb un inigualable estil, fos

ETA mai va significar un perill per a la integritat de la unitat d'Espanya

a l'Iran del xa que moria matant, fos en un conflicte africà, fos en el bloc soviètic que s'ensorrava..., què passava quan la gent perdia la por i, després de les primeres càrregues o trets de la policia o l'exèrcit, els manifestants no reculaven. Kapuscinski, entrellaçant sentiments propis i dels protagonistes de la història, descrivint olors i colors, anàlisis polítiques del present i el passat, fets històrics llunyans, i psicologia social, ens feia veure i viure els conflictes com si parlés de dinàmica de fluids, de la força de l'aigua quan baixa i, després de molts anys, trenca un punt feble de la canonada o la presa que l'havia de contenir i, de sobte, es produïa un escenari o situació que ho capgirava tot.

No sé com explicaria Kapuscinski, que havia vist als quatre continents violència política, que la fiscalia espanyola s'inventés un relat de violència l'1 d'octubre de la gent pacífica resistint les porres. I com analitzaria els disturbis, ara sí amb violència, de la setmana passada, en què els joves, la majoria sense experiència política i social, s'enfrontaven sense por a la policia. Perquè per més que sí que hi haguessin dos-cents o tres-cents joves vinculats a moviments ocupes o antisistema, eren molts més els que feien front a la policia. I és que no s'ha de ser psicòleg ni sociòleg ni antropòleg per entendre que si a algú li dius dia rere dia que és violent, al final ho acabarà sent o que almenys ho provi per veure què se sent.